

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

הל"ק יא - פרשת בהר / בחקותי		
יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	קט ע"א	תרעא-תרעב
שני	קט ע"ב	תרעב-תרעג
שלישי	ק"א ע"א	תרעג-תרעד
רביעי	ק"א ע"ב	תרעד-תרעה
חמישי	ק"א ע"א	תרעה-תש
שישי	ק"א ע"ב	תש-תשז
שבת	ק"ב ע"א	תשז-תש"א

לשמיעת שיעורי עמוד היומי
- בלש"ק קובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 256 | פרשת לך לך תשפ"ד

י"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

אשרי הצדיקים תיראים מהקדוש ברוך הוא מאימת הדין

אמר רבי אלעזר, זכאין אנן צדיקיא דאולפי ארחוי דקדשא בריך הוא, בגין למיהך בהו, ולדחלא מגיה מההוא יומא דדינא, דזמין בר נש למיהב דינא וחושבנא לקדשא בריך הוא.

פתח ואמר (איוב לו ז) ביד כל אדם יחתום, לדעת כל אנשי מעשהו, האי קרא אוקמוה, אכל (דף עט ע"א) תא חזי, בההוא יומא דאשלימו יומי דבר נש לאפקא מעלמא, ההוא יומא דגופא אתבר, ונפשא בעיא לאתפרשא מגיה, כדין אתיהיב רשו לבר נש למחמי, מה דלא הוה ליה רשו למחמי בזמנא דגופא שלטא וקאים על בורניה, וכדין קיימי עליה תלת שליחן, וחשבי יומי וחובי, וכל מה דעבד בהאי עלמא, והוא אודי על פלא בפומיה, ולבתר הוא חתים עליה בידיה.

מתוק מדבש

אשרי הצדיקים תיראים מהקדוש ברוך הוא מאימת הדין

אמר רבי אלעזר, זכאין אנן צדיקיא דאולפי ארחוי דקדשא בריך הוא בגין למיהך בהו אשריהם הצדיקים שלומדים מהחכמים דרכי ה' כדי ללכת בהם, ולדחלא מגיה מההוא יומא דדינא דזמין בר נש למיהב דינא וחושבנא לקדשא בריך הוא ולומדים לירא ממנו מחמת אותו יום הדין שעתידי האדם לתת דין וחשבון להקדוש ברוך הוא, רצונו לומר שחושבים איהו אכעיס להקדוש ברוך הוא מאחר שאני עתיד לתת דין וחשבון לפניו.

פתח רבי אלעזר ואמר מה שכתוב ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו, האי קרא אוקמוה מקרא זה כבר פרוש חכמינו זכרונם לברכה במדרשים, אכל עתה נפרש באפן זה, (דף עט ע"א) תא חזי בההוא יומא דאשלימו יומי דבר נש לאפקא

מעלמא בא וראה באותו יום שנשלמו ימי האדם לצאת מן העולם, ההוא יומא דגופא אתבר ונפשא בעיא לאתפרשא מגיה אותו היום שהגוף נשבר וכח החמר מתבטל והנפש רוצה לפרוש ממנו, כדין אתיהיב רשו לבר נש למחמי מה דלא הוה ליה רשו למחמי בזמנא דגופא שלטא וקאים על בורניה אז נתן רשות לאדם לראות מה שלא היה לו רשות לראות בזמן שהגוף שלט ועמד בכריאותו, דהיינו שיזכה להשיג גלוי השכינה, וכדין קיימי עליה תלת שליחן וחשבי יומי וחובי וכל מה דעבד בהאי עלמא ואז עומדים עליו שלשה מלאכים, הימני כותב זכיותיו, השמאלי כותב חובותיו, האמצעי מונה ימיו ורואה שפבר נשלמו ימיו שקצבו לו לחיות בעולם הזה, וחושבים לפניו חטאיו וכל מה שעשה בעולם הזה, והוא אודי על פלא בפומיה והוא מודה על פלם בפיו, ולבתר הוא חתים עליה בידיה ואמר קף הוא חותם עליהם בידו.

הָדָא הוּא דְכְתִיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּבִידֵיהּ כְּלָהוּ חֲתִימִין לְמִידָן לִיהּ בְּהוּא (ד"א בְּהַאי) עֲלָמָא, עַל קְדָמָי וְעַל בְּתָרָאי, עַל חֲדָתִי וְעַל עֲתִיקִי, לָא אֲתַנְשִׁי חַד מִנִּיּוּהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשָׂהוּ, וְכָל אַנּוּן עוֹבְדִין דְּעֵבֵד בְּהַאי עֲלָמָא בְּגוּפָא וְרוּחָא, הֲכִי נְמִי יְהִיב חוּשְׁבָנָא בְּגוּפָא וְרוּחָא, עַד לָא יְפוּק מִעֲלָמָא.

עַל הַצְדִיק לְאַחֲזוּ בְּיַד הַרְשָׁע בַּחֲזֵק, בְּדִי לְהַחְזִירוּ בַתְּשׁוּבָה

תָּא חֲזִי, כְּמָה דְחֵיבֵינָא אַקְשֵׁי קְדָל בְּהַאי עֲלָמָא, הֲכִי נְמִי אֶפְלוּ בְּשַׁעְתָּא דְבְּעִי לְנַפְקָא מִהַאי עֲלָמָא אַקְשֵׁי קְדָל, בְּגִין כְּף זַפְאָה הוּא כְּף נֶשׁ דְּיִלְיָהּ בְּהַאי עֲלָמָא אֲרַחוּי דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְמִיּהָהּ בְּהוּ, וְחֵיבָא אָף עַל גַּב דְּאֶסְתַּכַּל בְּהִנֵּי (נ"א דְאֶשְׁתַּדַּל בְּהַדִּי) צְדִיקֵינָא, אַקְשֵׁי קְדָל וְלָא בְּעִי לְמִילָהּ, וּבְגִין כְּף אֵית לִיהּ לְצַדִּיקָא לְמַתְקָהּ בִּיּהּ, וְאָף עַל גַּב דְּחֵיבָא אַקְשֵׁי קְדָל הוּא, לָא יִשְׁבּוּק לִיהּ, וְאֵית לִיהּ לְאַתְקָפָא בִּידֵיהּ וְלָא יִשְׁבּוּק לִיהּ, דְּאִי יִשְׁבּוּק לִיהּ יְהִי וְיִחְרִיב עֲלָמָא. תָּא חֲזִי מִן אֱלִישַׁע דְדַחָה לְגַחְזִי, וְכֵן בְּאַבְרָהָם כָּל זְמַנָּא דְהוּהּ לוּט בְּהַדִּיהּ לָא אֲתַחֲבַר בְּהַדִּי

מתוק מדבש

שְׁנַפְטָר מִן הָעוֹלָם עֲדִין מְקַשָּׁה עֲרַפּוּ וְאִינוּ רוּצָה לְחֲזוּר בַּתְּשׁוּבָה, בְּגִין כְּף זַפְאָה הוּא כְּף נֶשׁ דְּיִלְיָהּ בְּהַאי עֲלָמָא אֲרַחוּי דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְמִיּהָהּ בְּהוּ לְכֵן אֲשַׁרֵּי הָאִישׁ שְׁלוּמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה דְרַכִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי לְלַכֵּת בְּהֵם, וְחֵיבָא אָף עַל גַּב דְּאֶסְתַּכַּל בְּהִנֵּי צְדִיקֵינָא אַקְשֵׁי קְדָל וְלָא בְּעִי לְמִילָהּ וְהַרְשָׁע אָף עַל פִּי שְׁמַסְתַּכַּל וְרוּאָה מַעְלַת הַצְדִיקִים הוּא מְקַשָּׁה עֲרַפּוּ וְאִינוּ רוּצָה לְלַמּוּד מִמַּעֲשֵׂיהֶם, וּבְגִין כְּף אֵית לִיהּ לְצַדִּיקָא לְמַתְקָהּ בִּיּהּ וּמִשּׁוּם כְּף יֵשׁ לוֹ לְצַדִּיק לְאַחֲזוּ בּוֹ וְלְהַחְזִירוֹ לְמוּטָב וְלָא יְדַחָה אוֹתוֹ בְּשַׁפְי יָדִים, וְאָף עַל גַּב דְּחֵיבָא אַקְשֵׁי קְדָל הוּא, לָא יִשְׁבּוּק לִיהּ וְאָף עַל פִּי שְׁהַרְשָׁע מְקַשָּׁה עֲרַפּוּ וְעוֹנָה עֲזוּת, אָף עַל פִּי כֵן הוּא לָא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וְאֵית לִיהּ לְאַתְקָפָא בִּידֵיהּ וְלָא יִשְׁבּוּק לִיהּ וְצְרִיךְ הַצְדִיק לְהַחְזִיק בְּיָדוֹ וְלָא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וְהַטַּעַם דְּאִי יִשְׁבּוּק לִיהּ יְהִי וְיִחְרִיב עֲלָמָא שְׂאֵם יַעֲזֹב אוֹתוֹ יִלְךְ וְיִחְרִיב אֶת הָעוֹלָם.

תָּא חֲזִי מִן אֱלִישַׁע דְדַחָה לְגַחְזִי בַּא וְרָאָה רָאָה לְדַבְרֵי מִן אֱלִישַׁע שְׁדַחָה אֶת גַּחְזִי, וְהִלְךְ וְתִלָּהּ בְּאֶבָן שׁוֹאֲבַת אֶת הָעֵגֶל שֶׁל יִרְכָעֵם וְהַעֲמִידוּ בֵּין שְׁמַיִם וְאָרֶץ, וְיֵשׁ אוֹמְרִים כִּי שֵׁם חֶקֶק בְּפִיו וְהִיָּה מְכַרִּיז וְאוֹמֵר אֲנִכִי וְלָא יְהִיָּה לָךְ, כְּדֵאִיתָא בְּמַסְכַּת סְנֵהֲרִין (דף קו עמוד ג), וְעַל יְדֵי זֶה הִטְעָה אֶת הָעוֹלָם אַחַר עֲבוּדָה זָרָה, וְכֵן בְּאַבְרָהָם כָּל זְמַנָּא דְהוּהּ לוּט בְּהַדִּיהּ לָא אֲתַחֲבַר בְּהַדִּי רְשִׁיעֵינָא וְכֵן בְּאַבְרָהָם כָּל זְמַן שְׁהִיָּה לוּט עִמּוֹ לָא

הָדָא הוּא דְכְתִיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם כָּל אָדָם יַחְתּוּם בְּיָדוֹ עַל הַדִּין וְהַחֲשׁוֹבִין שְׁנוֹתָן, וּבִידֵיהּ כְּלָהוּ חֲתִימִין לְמִידָן לִיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וְכָל מַעֲשֵׂי חֲתוּמִים בְּיָדוֹ לְדוֹן אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַל קְדָמָי עַל הָרַאשׁוֹנִים דְּהֵינּוּ עַל חֲטָאת יְמֵי הַנְּעוּרִים, וְעַל בְּתָרָאי וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים דְּהֵינּוּ חֲטָאת יְמֵי הַזְּקֵנָה, עַל חֲדָתִי עַל חֲטָאִים שְׁהוּא חֲדָשִׁים מִמַּעֲמוֹ, וְעַל עֲתִיקִי וְעַל הַיְשָׁנִים מַה שְׁאַחֲזוּ בְּיָדוֹ מַעֲשָׂה אַבּוּתִיו, לָא אֲתַנְשִׁי חַד מִנִּיּוּהוּ לָא נִשְׁכַּח מִהֶם אֶפְלוּ חֲטָא אַחַד, הָדָא הוּא דְכְתִיב לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשָׂהוּ לְדַעַת כָּל אִישׁ אֶת מַעֲשֵׂי הָרַעִים שְׁעָשָׂה וְיַדַע עַל מַה דְנִים אוֹתוֹ, וְכָל אַנּוּן עוֹבְדִין דְּעֵבֵד בְּהַאי עֲלָמָא בְּגוּפָא וְרוּחָא וְכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׁעָשָׂה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוּף וְרוּחַ, הֲכִי נְמִי יְהִיב חוּשְׁבָנָא בְּגוּפָא וְרוּחָא עַד לָא יְפוּק מִעֲלָמָא כְּמוֹ כֵן הוּא נוֹתֵן דִּין וְחֲשׁוֹבֵן עֲלֵיהֶם בְּהִיּוֹתוֹ עֲדִין בְּגוּף וְרוּחַ טְרַם שְׂצֵא מִן הָעוֹלָם, כְּדִי שִׁיקְבְּלוּ שְׁנֵיהֶם הַעֲנֵשׁ יַחַד.

(דף עח ע"ב-עט ע"א, ובבבאורינו כרך ב עמ' רכד-רכו)

עַל הַצְדִיק לְאַחֲזוּ בְּיַד הַרְשָׁע בַּחֲזֵק, בְּדִי לְהַחְזִירוּ בַתְּשׁוּבָה

תָּא חֲזִי כְּמָה דְחֵיבֵינָא אַקְשֵׁי קְדָל בְּהַאי עֲלָמָא בַּא וְרָאָה כְּמוֹ שְׁהַרְשָׁע הַקְשָׁה עֲרַפּוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֲנוּת עֲזוּת לְהַמּוֹכִיחִים אוֹתוֹ, הֲכִי נְמִי אֶפְלוּ בְּשַׁעְתָּא דְבְּעִי לְנַפְקָא מִהַאי עֲלָמָא אַקְשֵׁי קְדָל כְּמוֹ כֵן אֶפְלוּ בְּשַׁעְתָּא

רשיעיא, פּינן דאָתפּרש מַנִּיה מַה פְּתִיב, וַיִּבְחַר לוֹ לֹט אֶת כָּל כּפּר הַיִּרְדֵּן, וַכְּתִיב וַיֵּאָהֵל עַד סְדוֹם, מַה פְּתִיב בְּתַרְיָה, וְאַנְשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד.

בְּלִמּוּד תּוֹרָה בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, מִכְּנִיעִים הַיִּצָּר הָרַע שְׂבִגוּף

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְצָא עַד מְקוֹם שְׂכָם, דָּא בִּי כְּנִישְׁתָּא, אַתְר דְּדִיּוּרָא דְשְׂכִינְתָּא תַּמָּן, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית מח כב) וְאַנְי נְתַתִּי לָךְ שְׂכָם אַחַד, דָּא שְׂכִינְתָּא דְאַתְחַזִּי לִיָּה, הוּאִיל וְאַתְקַרִי צְדִיק, דְּהָא צְדִיק לָאו דִּיּוּרָה אֶלָּא בְּהַדִּי צְדִיק, וְדָא הוּא עַד מְקוֹם שְׂכָם.

עַד אֵלּוּן מוֹרָה, אֵלּוּ בְּתֵי מְדַרְשׁוֹת דְּאוּלְפִין וּמוֹרִים תַּמָּן תּוֹרָה בְּרַבִּים, וְהַפְּנַעְנִי אֲזַ בְּאַרְצָא, כְּדִין אַתְבַּסֵּם וְאַתְתַּקֵּן יִצָּר הָרַע בְּגוּפָא בְּעַל כְּרַחֲיָה, דְּסַגִּיאִין שְׂמַהֵן אִית לִיָּה, וּבְגִינִי כֶּף (אַתְהֵדֵר) אֲדַפֵּר בְּשְׂמַהֵן סַגִּיאִין, אֲזַ בְּאַרְצָא וְדָאִי, וְאַתְפְּכִיא בְּהָאִי.

בְּגִין דְּכְדִין אִיהוּ גּוּפָא, בְּזַמְנָא דְלָא אַתְעֵבֵר מַנִּיה הֵהוּא נַחֲשׁ כָּל כְּף, בְּגִין דְּבִקוּתָא דְּגוּפָא, כְּדִין הַפְּנַעְנִי אֲזַ בְּאַרְצָא, אַמְאִי אַקְרִי כְּנַעְנִי, דְּאַסְחַר גּוּפָא לְדִינִין בִּישׁוּן.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

לְכַתִּי מְדַרְשׁוֹת שְׂמֵלְמֵדִים וּמוֹרִים שֵׁם תּוֹרָה בְּרַבִּים, וּמְפָרֵשׁ מוֹרָה מִלְשׁוֹן הוֹרָאָה. וּמָה שְׂפַתּוֹב וְהַפְּנַעְנִי אֲזַ בְּאַרְצָא, כְּדִין אַתְבַּסֵּם וְאַתְתַּקֵּן יִצָּר הָרַע בְּגוּפָא בְּעַל כְּרַחֲיָה פְּרוּשׁ עַל יְדֵי שְׁלֹמֹד תּוֹרָה בְּכַתִּי מְדַרְשׁוֹת אֲזַ הַיִּצָּר הָרַע הַנִּקְרָא כְּנַעְנִי נִמְתַּק וְנִתְקַן וְנִכְנַע בְּעַל כְּרַחוּ בְּגוּף הָאָדָם הַנִּקְרָא אַרְצָא, וְאָמַר כִּי הִגַּם שְׁלַעִיל נִקְרָא הַיִּצָּר הָרַע לֹט וְכָאֵן נִקְרָא כְּנַעְנִי, דַּע דְּסַגִּיאִין שְׂמַהֵן אִית לִיָּה כִּי הִרְבָּה שְׁמוֹת יֵשׁ לְהַיִּצָּר הָרַע (סְפָה דְּף נג עמ״ד ז), כָּל שֵׁם הוּא כְּפִי פְּעֻלְתּוֹ וְהַתְּגַבְּרוּתוֹ בְּגוּף הָאָדָם, וּבְגִינִי כֶּף אֲדַפֵּר בְּשְׂמַהֵן סַגִּיאִין וְלִכְּן הוּא נִזְכָּר בְּהִרְבַּה שְׁמוֹת, וּמְפָרֵשׁ שְׂהַכְּנַעְנִי שֶׁהוּא הַיִּצָּר הָרַע נִמְצָא אֲזַ בְּאַרְצָא וְדָאִי פְּרוּשׁ שְׂנַכְנַע וְנִשְׁפַּל לְאַרְצָא, וְזֶה שְׂאָמַר וְאַתְפְּכִיא בְּהָאִי וְנִכְפָּה וְנִכְנַע בְּגוּף הָאָדָם שְׁלֵא לְעוֹרֵר אוֹתוֹ לְתַאֲוֹת גּוּפְנִיּוֹת, אֲכַל אִינוּ מִתְבַּטֵּל הַיִּצָּר הָרַע לְגַמְרֵי מִן הָאָדָם.

בְּגִין דְּכְדִין אִיהוּ גּוּפָא, בְּזַמְנָא דְלָא אַתְעֵבֵר מַנִּיה הֵהוּא נַחֲשׁ כָּל כְּף פְּרוּשׁ לְכָף לֹא מִתְבַּטֵּל הַיִּצָּר הָרַע לְפִי שְׂרַק אֲזַ הוּא עֲדִין גּוּף, פְּרוּשׁ שְׂרַק אֲזַ יוּכַל לְעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי הַגּוּף כָּל זְמַן שְׁלֵא נִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ הַיִּצָּר הָרַע, וְהֵינְנוּ כְּדִי שְׂיוּכַל לְקַיֵּם מִצְוֹת פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה שְׂצַרִיף לְזֶה הַתְּעוֹרְרוֹת הַיִּצָּר, וּמְפָרֵשׁ עוֹד בְּגִין דְּבִקוּתָא דְּגוּפָא כְּדִי שְׂיִהְיֶה גּוּף הָאָדָם דְּבוּק עִם הַנְּשֻׁמָּה וְיוּכַל לְקַיֵּם מִצְוֹת הַנְּצַרְכַּת לְנְשֻׁמָּה עַל יְדֵי הַגּוּף, וְהֵינְנוּ כְּדִי לְקַיֵּם הַמִּצְוֹת פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה עַל יְדֵי הַגּוּף, כְּדִין הַכְּנַעְנִי אֲזַ בְּאַרְצָא לְכָן הַיִּצָּר הָרַע נִשְׁאַר עֲדִין בְּגוּף הָאָדָם וְלֹא מִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי.

נִתְחַבֵּר עִם הַרְשָׁעִים, פּינן דְּאִתְפּרש מַנִּיה פּינן שְׂנַפְרֵד מֵאַבְרָהָם כְּשֶׁאָמַר לוֹ הַפְּרֵד נָא מֵעָלִי, מַה פְּתִיב וַיִּבְחַר לוֹ לֹט אֶת כָּל כּפּר הַיִּרְדֵּן, וַכְּתִיב וַיֵּאָהֵל עַד סְדוֹם שְׁהִיוּ שֵׁם רָשָׁעִים, מַה פְּתִיב בְּתַרְיָה וְאַנְשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד וְאַף עַל פִּי כֵּן לֹא מִנַּע אֶת עֲצָמוּ מִלְּהִתְחַבֵּר עִמָּהֶם.

(דף עט ע"א, ובבבאורינו כרך ב עמ' רכו-רכז)

בְּלִמּוּד תּוֹרָה בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, מִכְּנִיעִים הַיִּצָּר הָרַע שְׂבִגוּף

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְצָא פְּרוּשׁ שְׂאַבְרָהָם שְׁהִיא הַנְּשֻׁמָּה עוֹבְרַת עִם הַיִּצָּר הָרַע, עַד מְקוֹם שְׂכָם פְּרוּשׁ דָּא בִּי כְּנִישְׁתָּא אַתְר דְּדִיּוּרָא דְשְׂכִינְתָּא תַּמָּן מְקוֹם שְׂכָם הוּא בֵּית הַכְּנַסֵּת לְפִי שְׁהוּא מְקוֹם שְׂדִירַת הַשְּׂכִינָה שֵׁם, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר שְׂיַעֲקֹב אָמַר לְיוֹסֵף וְאַנְי נְתַתִּי לָךְ שְׂכָם אַחַד פְּרוּשׁ דָּא שְׂכִינְתָּא דְאַתְחַזִּי לִיָּה שְׂכָם רוּמֵז עַל הַשְּׂכִינָה הָרְאוּיָה לְיוֹסֵף, הוּאִיל וְאַתְקַרִי צְדִיק לְפִי שְׂיוֹסֵף נִקְרָא צְדִיק כִּי הוּא הִיָּה מְרַכְבָּה לְמַדַּת הַיְסוּד, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (עמוס ז ו) עַל מְכָרִם בְּכֶסֶף צְדִיק, דְּהָא צְדִיק לָאו דִּיּוּרָה אֶלָּא בְּהַדִּי צְדִיק שְׁהִי הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת צְדִיק אִין דִּיּוּרָה אֶלָּא עִם הַיְסוּד הַנִּקְרָא צְדִיק, וְדָא הוּא עַד מְקוֹם שְׂכָם שְׁהוּא רוּמֵז עַל בְּתֵי כְּנַסִּיּוֹת.

וּמָה שְׂכַתּוֹב עַד אֵלּוּן מוֹרָה, אֵלּוּ בְּתֵי מְדַרְשׁוֹת דְּאוּלְפִין וּמוֹרִים תַּמָּן תּוֹרָה בְּרַבִּים הוּא רְמֵז

הַנְשָׂמָה קַיִמָת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְתַקֵּן דְּרָכֵי הַגּוֹף

וְנִשְׁמָתָא קַיִמָא בְּהַאי עֲלָמָא כְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין לְמִזְפֵי בְּהַ לְבַתְרָא כַּד נִפְקַת מֵהַאי עֲלָמָא, אִי זְכָאת סְלִקַת לְאַתְרָה דְּנִפְקַת מִתַּמְנָן, דְּכַתִּיב אֶל מְקוֹם הַמְזֻבָּח אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשׁוֹנָה, וְכַתִּיב אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֶהְלֶה בְּתַחֲלָה, אֶהְלֶה בְּהָ"א, וְהִשְׁתָּא אִיְהִי קַיִמָת בֵּין לְסִלְקָא לְעִילָא וּבֵין לְנַחְתָּא לְתַתָּא, בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי.

כְּשֶׁהַנְשָׂמָה זוֹכָה לְתַקֵּן אֶת הַגּוֹף, מִקְרִיבָהּ מִיְכָאֵל לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה

אִי זְכָאת סְלִקָא אֶל מְקוֹם הַמְזֻבָּח אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם וְגו', מֵאֵן עָשָׂה, וּמֵאֵן מְזֻבָּח, אֶלָּא אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיְהוּ עֲבַד תַּמְנָן הַאי מְזֻבָּח, וְאַתְקִין לָהּ עַל תְּרִיסַר אַבְנֵין, כְּמִסְפַּר שְׁבַטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִיָּה שְׁמֶךָ וְדַאי, וּמְזֻבָּח דָּא עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשׁוֹנָה, כַּד אֲתַבְרִי עֲלָמָא עֲלָאָה (עֲלָאָה) טְמִירָא לְכָל עֲלָמִין.

מתוק מדבש

גְּלִים, כִּי כֵן דְּרָךְ הַחֲרֻבוֹת לְהִיזוֹת מְלֵאִים מְגַלֵי אַבְנִים, מְצוּדוֹת). (דף פ ע"א בס"ת, ובבאורינו כרך ב עמ' רל"ט-רמ')

וְאָמַר עוֹד אַמְאֵי אַקְרִי כְּנַעֲנִי לְמָה נִקְרָא הַיִּצְרָר הַרַע כְּנַעֲנִי, דְּאֶסְחַר גּוּפָא לְדִינִין בִּישִׁין מְפָרֵשׁ כְּנַעֲנִי לְשׁוֹן סוּחַר, וְהִינּוּ שְׂמִסְבֵּב וּמִבִּיא אֶת הַגּוֹף לְדִינִים רָעִים.

(דף פ ע"א בס"ת, ובבאורינו כרך ב עמ' רל"ח-רל"ט)

כְּשֶׁהַנְשָׂמָה זוֹכָה לְתַקֵּן אֶת הַגּוֹף, מִקְרִיבָהּ מִיְכָאֵל לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה

וְאָמַר עוֹד אִי זְכָאת אִם הַנְשָׂמָה זְכָתָה, סְלִקָא אֶל מְקוֹם הַמְזֻבָּח אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם וְגו' עוֹלָה אֶל מְקוֹם הַמְלָכוֹת הַנִּקְרָאת מְזֻבָּח, וְשׂוֹאֵל מֵאֵן עָשָׂה, וּמֵאֵן מְזֻבָּח מִי עָשָׂה הַמְזֻבָּח וּמִי הוּא הַמְזֻבָּח, רְצוּנוֹ לומר עַל מִי רוּמוֹ, וּמִשִּׁיב אֶלָּא אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם פְּרוּשׁ מִי שְׂרָאוּי לְעִשׂוֹת, וְהִינּוּ דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיְהוּ עֲבַד תַּמְנָן הַאי מְזֻבָּח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא הַתְּפָאֶרֶת הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה וְתַקֵּן אֶת הַמְזֻבָּח שֶׁהוּא הַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה], וְאַתְקִין לָהּ עַל תְּרִיסַר אַבְנֵין וְתַקֵּן אוֹתָהּ עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַבְנִים, שֶׁהֵם סוּד שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְלָאכִים שֶׁהֵם מְרַכְּבָה אֵלֶיהָ (וּמְנַאֵל עֲמוּתִיכֶם בְּסִתְרֵי פוֹרֶה פְּרָשֵׁת וַיֵּלֶךְ דָּף קִמְט עֲמוּד ז), כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מְלָכִים-ט"ו י"א) וַיִּקַּח אֵלֶיהוּ שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים כְּמִסְפַּר שְׁבַטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּשׁ שְׂאֵלֵיהוּ תַקֵּן אֶת הַמְּלָכוֹת בְּאֵלוֹ הַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר אַבְנִים שְׂרוּמְזוֹת עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה מֵהֶם מְזֻבָּח, וְעַל יְדֵי זֶה אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר ה' אֵלָיו פְּרוּשׁ אֶל יַעֲקֹב אֲבִינוּ הַמְשַׁרְשׁ בְּהַתְּפָאֶרֶת [בְּחִינַת קוּב"ה] לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִיָּה שְׁמֶךָ וְדַאי, רְצוּנוֹ לומר כְּשֶׁהַמְּלָכוֹת מְתַקְּנָת עַל מְרַכְּבָתָהּ אִזּוֹ תְּפָאֶרֶת נִקְרָא יִשְׂרָאֵל וְדַאי, וּמְזֻבָּח דָּא עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשׁוֹנָה וְאֵת זֹאת הַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה] תַקֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַחֲלָה, רְצוּנוֹ לומר שֶׁעֲלָתָהּ בְּמַחְשָׁבָה תַחֲלָה, כַּד אֲתַבְרִי עֲלָמָא עֲלָאָה טְמִירָא לְכָל

הַנְשָׂמָה קַיִמָת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְתַקֵּן דְּרָכֵי הַגּוֹף

וְאָמַר עוֹד (ס"ג) וְנִשְׁמָתָא קַיִמָא בְּהַאי עֲלָמָא לְאַתְקִנָּא אוֹרְחוֹי דְּגוּפָא כְּדָקָא יָאוּת שֶׁהַנְשָׂמָה קַיִמָת בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי לְתַקֵּן דְּרָכֵי הַגּוֹף פְּרָאוּי, בְּגִין לְמִזְפֵי בְּהַ לְבַתְרָא כַּד נִפְקַת מֵהַאי עֲלָמָא כְּדִי לְזַכּוֹת הַנְשָׂמָה אַחַר שֶׁתִּצְאָ מִזֶּה הָעוֹלָם עַל יְדֵי שֶׁתַּקְנָה אֶת דְּרָכֵי הַגּוֹף, אִי זְכָאת סְלִקַת לְאַתְרָה דְּנִפְקַת מִתַּמְנָן אִם זְכָתָה עוֹלָה לְמְקוּמָהּ שְׂיִצְאָת מִשָּׁם, דְּכַתִּיב אֶל מְקוֹם הַמְזֻבָּח אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשׁוֹנָה פְּרוּשׁ אֶל מְקוֹם הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאת מְזֻבָּח, וְעוֹד וְכַתִּיב אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֶהְלֶה בְּתַחֲלָה פְּרוּשׁ אֶהְלֶה בְּהָ"א רְצוּנוֹ לומר שֶׁכְּתוּב אֶהְלֶה בְּהָ"א בְּמְקוֹם אֶהְלוּ בְּרָאוּ וְזֶה בְּלִשׁוֹן נִקְבָה פְּרוּשׁ שֶׁל הַנְשָׂמָה, וְהִינּוּ שֶׁתַּעֲלֶה הַנְשָׂמָה לְמְלָכוֹת [לְהַשְּׂכִינָה] שֶׁהִיא סוּד ה' אַחֲרוֹנָה דְּשֵׁם הו"י"ה כִּי שָׁם הִיְתָה תַחֲלָה, וְהִשְׁתָּא וְעַתָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִיְהִי קַיִמָת בֵּין לְסִלְקָא לְעִילָא הִיא עוֹמְדַת בְּסַפֵּק אִם תִּזְכֶּה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיָהּ הַטּוֹבִים לְעִלוֹת לְמַעְלָה לְגַן עֵדֵן, וּבֵין לְנַחְתָּא לְתַתָּא אוֹ אִם בְּעוֹנוֹתֶיהָ תִּרְדַּ לְמַטָּה לְגִיְהֵנָם, וְזֶה שֶׁאָמַר בֵּין בֵּית אֵל שֶׁהוּא הַגֵּן עֵדֵן, וּבֵין הָעֵי הוּא רְמוֹז אֶל מְקוֹם חֲרֻבָה שֶׁהוּא הַגִּיְהֵנָם, (כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (פְּסָלִים ע"ט ט) שְׂמוֹ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעֵיִם, עֲנִינּוּ

בחות הנשמה נלחמים עם היצר הרע בכל יום

ומיכאל כהנא רבא קאים ומקריב עליה קרבנין דנשמתינן, פינן (דף פ ע"ב) דנשמתא סלקא תמן, מה פתיב ויקרא שם אברם בשם יהוה, נשמתא קארי תמן, ואציריא בצוריא דחיי, וכל דא אי זכאת בהאי עלמא לאתקנא גופא פדקא יאות, ולאכפיא (ולאספיא) תוקפא דההוא לטייא, עד דאתפרשא מגיה.

מה פתיב, ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט, (דא יצר הרע), דבכל יומא יומא בהאי עלמא אנון סיען ומנהיגין דנשמתא, ואינון סיען ומנהיגין דיצר הרע, אנון בקטרוגא מקטרגין אליו באליו, וכל שייפין דגופא בצערא ביניהו, בין נשמתא וההוא נחש, דקא מגיחין קרבא בכל יומא.

מתוק מדבש

עד שנפרד ממנו ואינו תוקפו עוד לחטאים.
(דף פ ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' רמ-רמא)

עלמין כשנברא עולם העליון הנעלם מכל העולמות שהוא עולם האצילות, ולשם הנשמה עולה פנזפר לעיל.

בחות הנשמה נלחמים עם היצר הרע בכל יום

מה פתיב, ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט פרוש דבכל יומא יומא בהאי עלמא פי בכל יום יום בזה העולם, אנון סיען ומנהיגין דנשמתא אלו החבורות והמנהיגים של הנשמה, ואינון סיען ומנהיגין דיצר הרע ואלו החבורות והמנהיגים של היצר הרע, אנון בקטרוגא מקטרגין אליו באליו הם במחלקת ומריבים אלו עם אלו, וכל שייפין דגופא בצערא ביניהו וכל אברי הגוף הם בצער ביניהם, בין נשמתא וההוא נחש דקא מגיחין קרבא בכל יומא בין הנשמה ובין הנחש שעושים מלחמה זה עם זה כל יום.
(דף פ ע"ב בס"ת, ובביאורינו כרך ב עמ' רמא)

ואמר עוד ומיכאל כהנא רבא קאים ומקריב עליה קרבנין דנשמתינן מיכאל הכהן הגדול עומד על המזבח ומקריב עליו קרבנות של הנשמות (כמו שכתבו במסכת מנחות דף קי עמוד ט ופוסקות ט), ורצונו לומר מיכאל מעלה ומקריב את הנשמות לפני המלכות [השכינה], פינן (דף פ ע"ב) דנשמתא סלקא תמן פינן שהנשמה עולה לשם, מה פתיב ויקרא שם אברם בשם ה' פרוש נשמתא קארי תמן הנשמה הנקראת אברם קורא שם בשם ה', ואציריא בצוריא דחיי ונצרת ונקשרת בצור החיים שהוא המלכות [השכינה], וכל דא אי זכאת בהאי עלמא לאתקנא גופא פדקא יאות וכל זה אם זכתה הנשמה בזה העולם לתקן את הגוף כראוי, ולאכפיא תוקפא דההוא לטייא עד דאתפרשא מגיה ולהכניע את תקף הכח של הנחש הארור שהוא היצר הרע

שבת דא שירתא

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא וכו'. קודם הלימוד יאמר: הרי אנחנו לומדים בספר הזוהר הקדוש לעילוי שכינת עוזנו ולהרים קרן מזל ישראל ולסתום פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים ולהחזיר העטרה ליושנה ויאמר די לצרותינו וישאל ישכון לבטח אמן כ"ד.

(קריאת רבני ירושלים זצוק"ל שנת תרפ"א)

לקבלת העלון מודי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

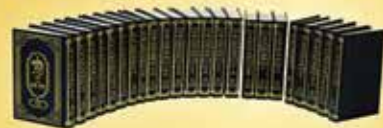
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)